ம. திருவள்ளுவர்

இளையவனே – நீயும் சூரியன் போன்றவன் தானே!

The Country of the second statement of the

இப்போது இங்கே நான் வழங்கவிருப்பது சில ஆலோசனைகள் மட்டுமே. உனது தேசத்தின் தேவைகள் என்ன? உனது தேவைகள் என்ன? ஒருங்கிணைந்த மக்கள் சக்தியும் ஒரு நல்ல தலைமையும் உன் தேசத்துக்கு வேண்டும். தேசமிருக்கட்டும் இப்போது உனக்கென்ன வேண்டும்?

எதற்காகப் படிக்கிறாய்? வேலை வாங்கவா? அதுவும் பணம் கொடுத்தா? வேலை எதற்கு? சம்பாதிக்கவா? சேவை செய்யவா? சேவை செய்து அந்த சேவைக்கேற்ற ஊதியம் பெறத்தானே? பிறகெதற்கு வேலையைப் பணம் கொடுத்து வாங்க வேண்டும்? வேலையைத் தேடி அலைவதென்பது சரிதானா?

ஒன்றைத் தேடி அலையும் நிலையில் ஒருவன் இருக்கிறானென்றால் என்ன பொருள்? தேவையான ஏதோ ஒன்று அவனிடம் குறைகிறது என்றுதானே பொருள். என்னைப் பொறுத்தவரை – எப்படிப்பட்ட போட்டி நிறைந்த சூழலிலும் – தகுதி இருப்பின், வேலை உன்னைத் தேடி வரும். வேலையைப் பற்றிய தெளிவான புரிதல் இருக்குமென்றால் நான் மேற்கூறிய வாக்கியம் உண்மையாகும்.

சரி. அடுத்ததாக நம் நாட்டில் வேலை இல்லை என்கிறார்கள். இது உண்மையா? – நீ நம்புகிறாயா? நம் நாட்டில் செய்வதற்கென்று ஏதும் இல்லையா? செய்வதற்கு எதுவுமே இல்லாத தேசமென்றால் ஒன்று எந்த வளமும் இல்லாத பாலைவனம் என்று பொருள், அல்லது இனி அங்கு எதுவும் தேவையில்லை என்று சொல்லும் அளவிற்கு பொருள் வளமும், அருள் வளமும் மிகுந்து இருக்கிறது என்று பொருள்.

ஏனிந்த நிலை இந்தியாவுக்கு? இந்தியாவை இயக்கும் தலைமைத் தன்மையில் ஏதோ கோளாறு இருக்க வேண்டும். அல்லது இந்திய மக்களுக்கு இன்னும் உண்மை நிலை புரியாமல் இருக்க வேண்டும். அல்லது நாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் அல்லது வரைந்து வைத்திருக்கும் வறுமைக் கோடு என்பது பொய்மையாக இருக்க வேண்டும். இதில் எது உண்மை எது பொய் - நீ என்ன நினைக்கிறாய்?

ஆக, இங்கே ஆற்றுவதற்கும், ஆக்குவதற்கும் நிறையப் பணிகள் காத்திருக்கின்றன என்பது நிதாசனம் அல்லவா. அந்தப் பணிகளை அடையாளம் கண்டு கொள்வதே நம் இலக்காக அமைய வேண்டும்.

அப்படி அடையாளம் காணப்பட்ட இலக்கினைத் தொடர்ந்து வரும் தடைகள் எவையாயினும் ஆராய்ந்து பட்டியலிட வேண்டும். பிறகு அந்தத் தடைகளை உடைக்கவோ அல்லது கடக்கவோவான வழி முறைகளை வகுத்துக் கொள்தலும் அவசியமானதாகும். இப்படித் திட்டமிடத் தெரியாத வரையில் நாம் திசை அறியாதவர்களாக இருப்பதொன்றும் ஆச்சரியப் படுவதற்கில்லை. அதன் அடிப்படையில் நாம் திட்டமிடுவதற்கு வசதியாக கீழ்க்கண்ட பல புள்ளி விவரங்களைக் கண்டறிவதோடு ஆய்ந்து பார்த்து நம் செயல்பாடுகளை வகுத்துக் கொள்ளலாம்.

தமிழகக் கிராமங்கள் எத்தனை? தமிழகத்தில் கல்லூரிகள் எத்தனை? ஒவ்வொரு ஆண்டும் பட்டம் பெற்று வெளிவரும் மாணவர்கள் எத்தனை பேர்? ரஷ்யப் புரட்சி குறித்தும், பிரெஞ்சுப் புரட்சி குறித்தும் அறிந்து வைத்திருக்கிறாயா? தினமும் சதுக்கத்தில் உன் போன்ற மாணவர்கள் நிகழ்த்திய போராட்டத்தை அறிவாயா? கார்ல் மார்க்ஸ், ஆப்ரஹாம்

ஆப் நூர்கள் லிங்கன், காந்தியடிகள், அப்துல்கலாம் போன்ற இன்னபிற தலைசிறந்த மனிதர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றை அறிந்து வைத்திருக்கிறாயா?

கிரிக்கெட்<u>~</u> உன் அணியை உற்றுப் பார்த்திருக்கிறாயா? அதன் நிலையற்ற தன்மையை உணாந்திருக்கிறாயா? அதன் காரணம் அறிந்திருக்கி றாயா? இந்தத் தேசத்தின் விளையாட்டு அணி மட்டுமல்ல, இந்த நாட்டு மக்கள், உன் வீட்டு உறுப்பினர்கள், உன் தேசத்தின் அரசு நிறுவனங்கள் மற்றும் நீ என ஒவ்வொரு அங்கமுமே வெல்லும் முனைப்பற்று, உள்ளத்தில் உறுதியற்று, இக்கட்டான நேரங்களில் இடறி விழுந்து, எப்பொழுதாவது எதிா்பாராமல் வென்று . . . இந்த நிலை சாியானது தானா? உன் கிரிக்கெட் அணியின் விநோதம் பார், உலகத்தின் தலைசிறந்த அணியை வென்று திரும்பிய மறுநாளே உலகின் கடைசி அணியிடம் தோற்றுத் தலைகுனியும் இதை என்னவென்பது? 'டீம் வொர்க்' என்பார்களே அதாவது குழுவாய் இணைந்து பணியாற்றுவதும், நல்ல தலைமை என்பார்களே அதுவும் இங்கே நிலை குலைந்து காணப்படுகிறது. இதுதான் உன் நாட்டு நிலையும்.

சரி, இந்த நிலை மாற வேண்டுமெனில் மாணவனாகிய நீ என்ன செய்யலாம்? இதோ சில ஆலோசனைகள். இது உனக்கு மட்டுமல்ல. பெற்றோர், ஆசிரியர், கல்வியாளர்கள் அரசு மற்றும் தனியார் நிறுவன நிர்வாகிகள் கவனத்திற்குந்தான்.

உன் வகுப்பில் (பிரிவில்) மொத்தம் 60 மாணவர்கள் எனக் கொள்வோம். கல்லூரியில் சேர்ந்த முதலாமாண்டில் ஒருவருக்கொருவர் அறிமுகம் கொள்ளுங்கள். இரண்டாமாண்டை அடைந்ததும் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொண்ட ஐவர், ஐவராக 12 குழுக்களை உருவாக்கிக் கொள்ளுங்கள். கல்லூரித் தரப்பிலிருந்து 6 குழுக்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் வீதம் இரண்டு பேராசிரியப் பிரதிநிதிகளைக் கேட்டுப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

இரண்டாமாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்தே, கிராமங்களின் / நகரங்களின் தேவைகளைப் பட்டியலிட்டு அந்தத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து தரும் வண்ணம் சுயமாக வேலைகளை உருவாக்கி அவை ஒவ்வொன்றையும் நிறைவேற்றும் வழிமுறைகளை - ஒரு Project Work ஆகச் செய்து கொள்ள முயலுங்கள்.

இதில் கல்லூரிகளின் பங்கு இனி நிறைய இருக்கிறது. மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதும், பயிற்றுவிப்பதும் தேர்வு நடத்தி, முடிவை அறிவித்து, பட்டம் அளிப்பதும் மட்டுமே கல்லூரிகளின் வேலையானால் - வேலையில்லாத, ஆனால் திறமைபெற்ற மனிதர்களை உருவாக்கி அனுப்பிக் கொண்டிருப்பதன் விபரீதத்தை வெகு விரைவில் இந்த நாடு உணர நேரும். அதற்கான அறிகுறிகள் ஏற்கனவே தென்படத் தொடங்கி விட்டன. கல்லூரிகள் கிராம / நகர நிர்வாகத் துறைகளோடும், தொழிற்சாலைகளோடும் அதிகபட்சமான தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொள்தல் மிகவும் அவசியமாகும்.

கல்லூரிகள் வங்கிகளோடும், நிதி நிறுவனங்களோடும் தொடர்பு கொண்டு மாணவக் குழுக்கள் முன் வைக்கும் Project திட்டத் தீர்மானத்துக்கான கடன் வசதியைப் பெற்றுத்தரும் ஊடகமாகத் திகழ வேண்டும். வங்கிகளின் சட்ட திட்டங்களைத் தளாத்தவோ அல்லது அவர்களுக்கு வேண்டிய பாதுகாப்பு (Security) காப்பீட்டு வசதிகளை ஏற்பாடு செய்து தரவோ முன் நிற்க வேண்டும்.

இதன் மூலம் முன் சொன்ன ஒவ்வொரு குழுவையும் Task Force போல ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் அனுப்பி, மக்களிடமே அவர்களுக்கான இடம் வாங்கி அங்கு தங்கிக் கொள்ளவும், மக்களே உணவளிக்கவும், மக்களே ஊதியம் அளிக்கவும், அதோடு அரசும் ஒவ்வொரு மாணவனுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை வழங்கி ஆதரிக்கவும் செய்யுமெனில் மாணவர் ஊக்கம் பெறுவதோடு

கி ரா மங் களும் நகரங்களும் ஆக்கம் பெறும் என்பதில் ஐயமில்லை. (தன்னிறைவு அடைய விரும்பும் தேசம் முதலில் தனது தேவைகளை, தனது தி றமைகளைக் கொண்டே அடைய முயல வேண்டும்.)

– தொடரும்